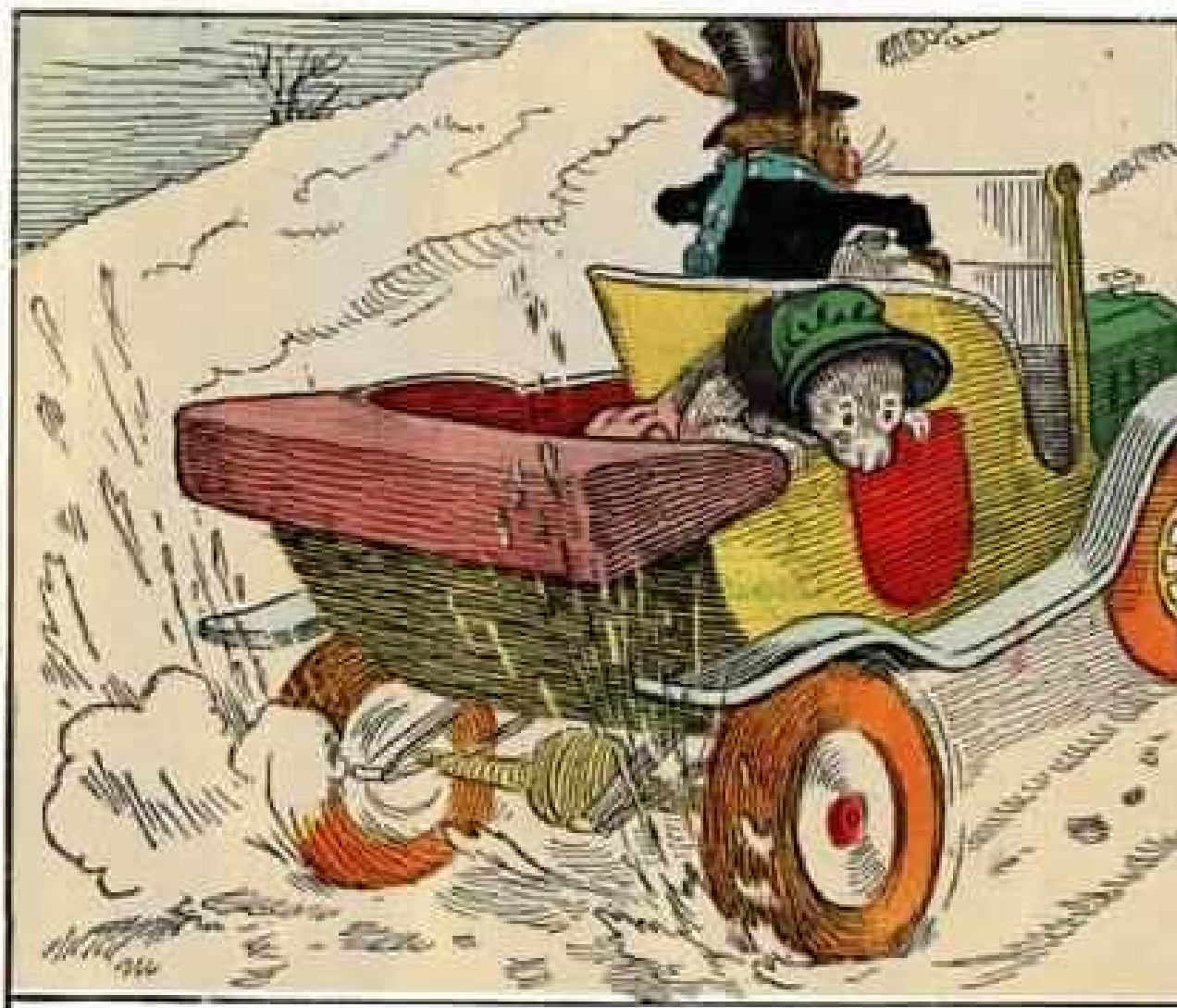
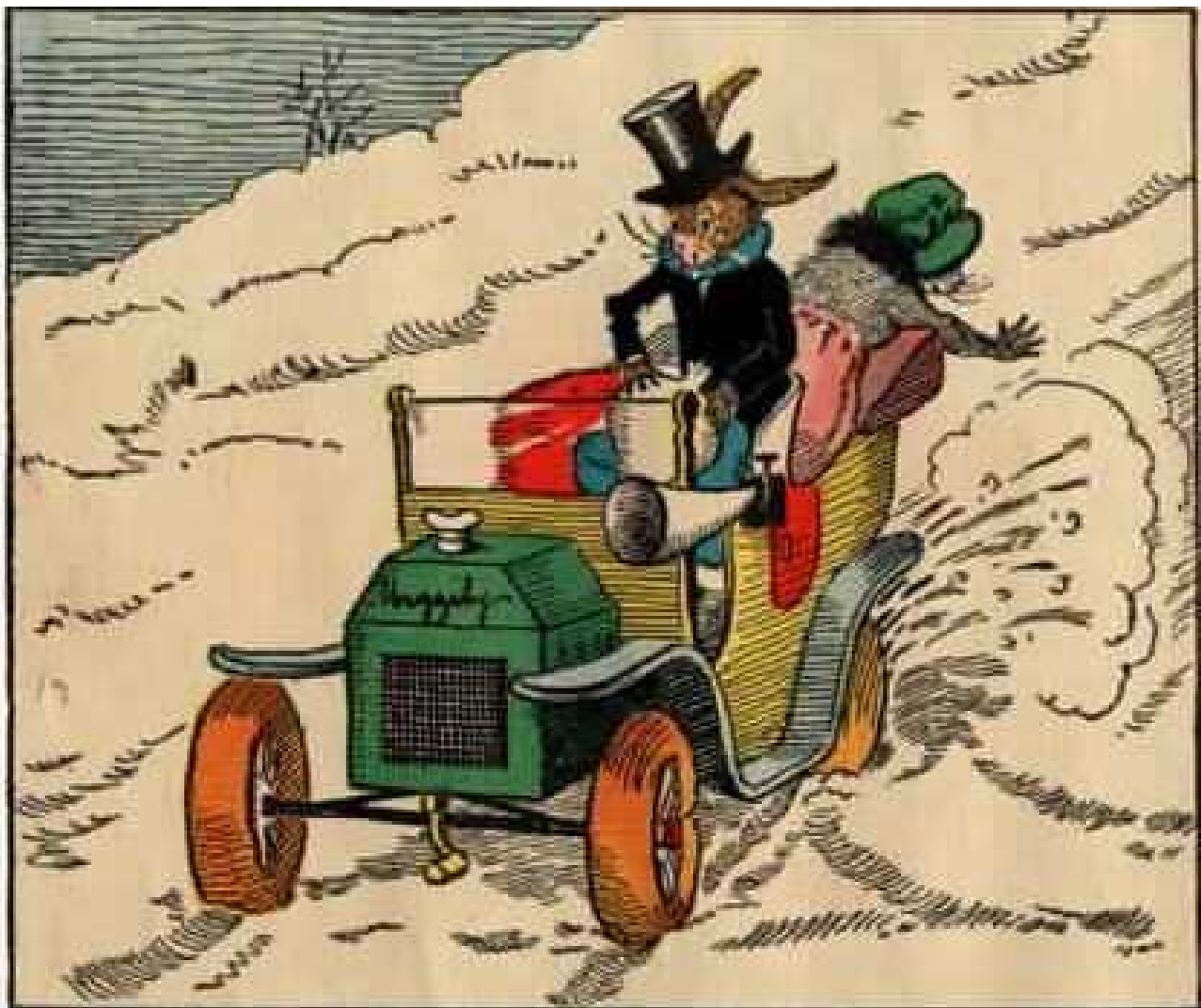

דוד וויגלי מטייל במכונת

יום אחד הזמין דוד וויגלי
ארוך האוזניים את ג'ין
פוזזי-ווזזי לטיול במכונית.
יתכן וגלישה במים הייתה
יכולה להיות נעימה יותר, אך
לדוד וויגלי אין לסירה. ג'ין
אמרה שאין לה כל התנגדות
למכונית, והם יצאו לדרך.
תוך זמן קצר הם הגיעו
למדרון תלול ומכוסה קרח.
"האם המכונית תעלה כאן?"
שאלה ג'ין. "אני מאמין שכן"
ענה דוד וויגלי, אך הוא טעה.
הגלגלים התחלקו ולא
התקדמו. "או, מה נעשה
עכשיו?" קראה ג'ין. גם דוד
וויגלי לא ידע.

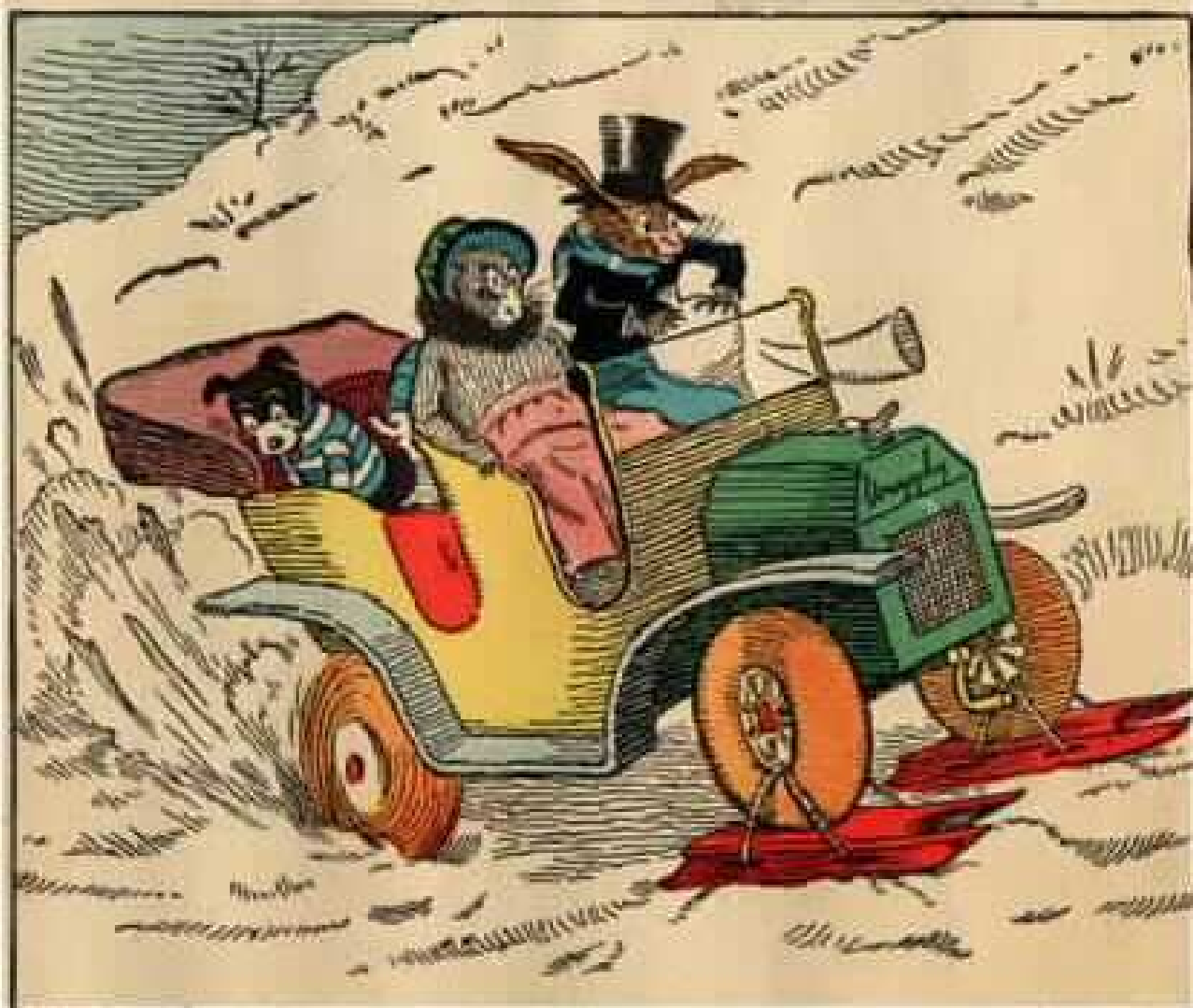
אחרי שניסו שלוש פעמים
לעלות לגבעה מכוסה בקרח,
והגלגלים עדיין התחלקו,
אמר דוד וויגלי "יש לי
תוכנית".
"האם יש לך אולי לגלגלים?"
שאלה ג'ין.
"לא אין לי שרשרות, אבל
אנסה לעלות במהלך אחורי."
הם סיבבו את המכונית וניסו
לעלות אחורנית, אבל גם כך
הגלגלים התחלקו והמכונית
נשארה במקומה.
"כך לא נגיע לשם מקום"
אמרה הגברת.

"תרדי ותדחפי, ג'ין" קרא דוד
וויגלי כשהוא מגביר את
סיבוב המנוע "האם את
דוחפת?"
ג'ין שיצאה מהמכונית ועמדה
אחריה ענתה "בוודאי. אני
דוחפת בכל כוחי. האם אנו
עולים לגבעה?"
"לא זזים אף שעל" ענה דוד
וויגלי. למרות כל המאמצים
נדמה היה שהמכונית
מתחלקת אחורנית במקום
להתקדם. "אז מה נעשה?"
שאלה הגברת. "אינני יודע"
ענה דוד וויגלי בעצב.

"מה קרה דוד וויגלי?" שאל
ג'קי הכלב "המכונית לא
רוצה לעלות לגבעה?" דוד
וויגלי נענע בראשו "לא
יכולים להתקדם" אמר.
"אז אולי נוכל לעזור" אמר
פיטי. שני הגורים באו לגבעה
כדי לגלוש ממנה.
"אנו מודים לכם מאוד, אך
איך תוכלו לעזור לעלות את
המכונית של דוד וויגלי?"
שאלה ג'ו.
"נוכל לשים את המזחלות
שלנו תחת גלגלים קדמיים
של המכונית" אמר ג'קי "ואז
היא תהפוך למכונית מזחלת.
אולי כך תעלה קל יותר."

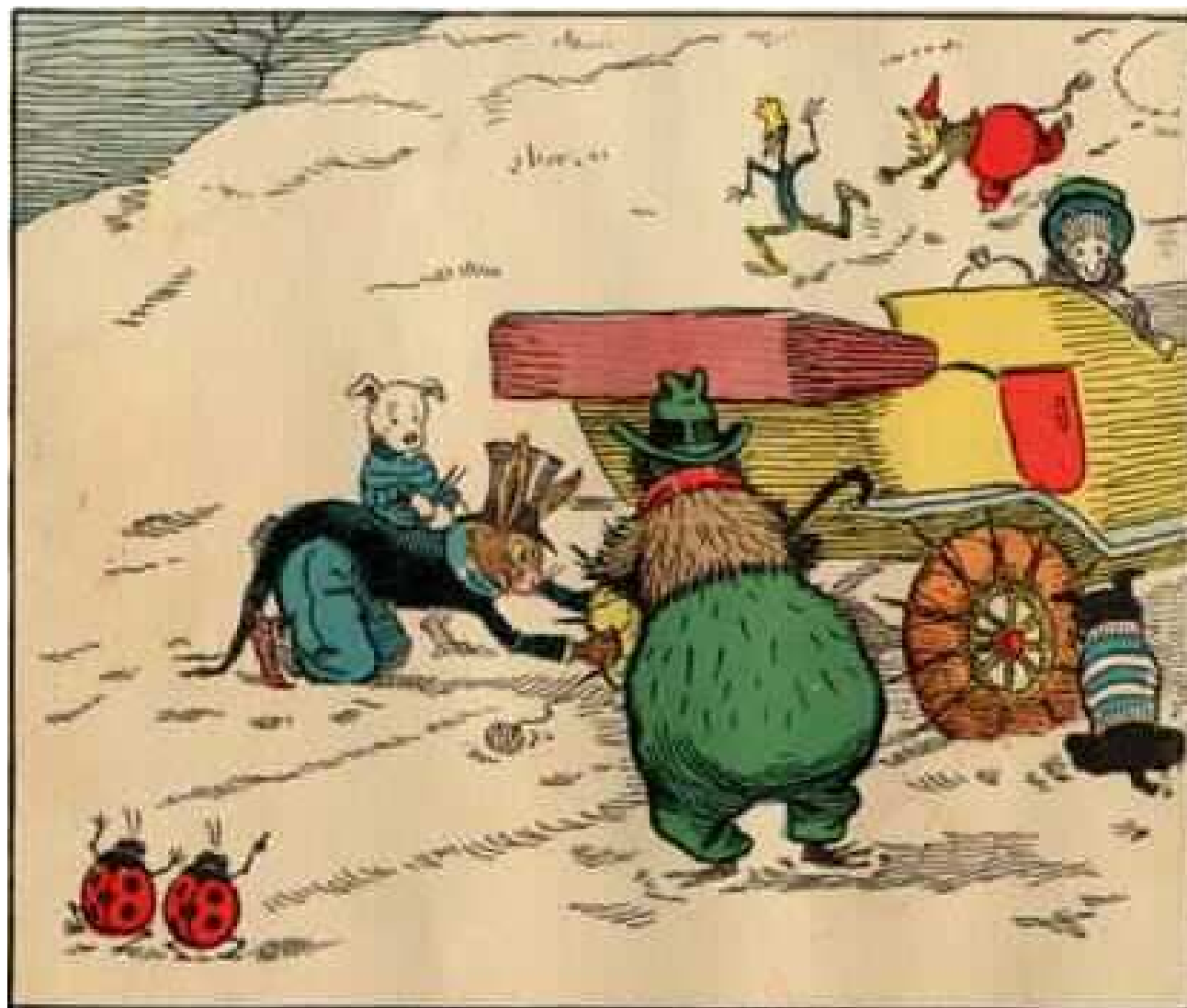
זה יפה מאוד מצדכם" אמר
דוד וויגלי לג'קי ופיטי.
מזחלות של הגורים נקשרו
לגלגליה הקדמיים של
המכונית. "עכשיו בוודאי נוכל
לעלות לגבעה!" אמרה ג'ין.
הם נכנסו שוב למכונית ודוד
וויגלי הניע. אך ללא הועיל!
הגלגלים האחוריים המשיכו
להסתובב על ריק. "לעולם
לא נעלה" אמרה ג'ין "ואני
מפחדת שעכשיו יקרה
משהו!. בוודאי עכשיו יפיעו
פיפסיואש הקרנף וסיזזיקס
העורב!"

"אמרתי לך" קרא פיפסיואש
לסיזזיקס" זה יום המזל
שלנו. סיזזי פתח את מקורו
ושאל "יום המזל? מדוע?"
פיפדיואש הצביע לרגלי
הגבעה החלקה, שם דוד
וויגלי וג'ין ושני הגורים עדיין
ישבו בתוך המכונית. "לזה
התכוונתי" נהם פיפס "נגיסה
טובה. דוד וויגלי יושב לרגלי
הגבעה ולא יכול לעלות ושם
נוכל לתפוס אותו. אתה בא
איתי?" "בוודאי" ענה סיזזי.

"האם יש לך בעיות דוד וויגלי?" שאל אדון פריקלי הדרבן שעבר בסביבה "מה קרה?" דוד וויגלי עצר את סיבוב הגלגלים "המדרון כל כך חלק שאנו לא יכולים לעלות. אפילו המזחלות של שני הגורים לא עוזרות". אדון פריקלי התעטש "אני חושב שאוכל לעזור לך" "בבקשה, אבל איך?" שאלה ג'ין. "יש לי עודף מחטים, כמו מסמרים גדולים" ענה מר דרבן "קשרו אותם לגלגלים".

"איזה מזל שהזדמנת לכאן
מר דרבן" אמר דוד וויגלי,
כאשר בעזרת הכלבים קשרו
לגלגלים את המחטים
החדים. "כן, אני שמח שיש
לי מחטים חופשיים, הם
קשים וחדים והגלגלים שלך
לא יחליקו יותר" אמר הדרבן
"קחו עוד קצת מחטים,
בבקשה."

"מהר, מהר" קרא סיזזי.

בדיוק כאשר דוד וויגלי, פיטי
וג'ק גמרו לקשור את
המחטים החדים של מר
דרבן לגלגלים האחוריים
הגיעו לשם סוזי ופיפס. "אנו
רוצים נגיסה!" קראו. אך
הארנב וידידיו קפצו מהר
לתוך המכונית ונסעו משם.
הגלגלים לא החליקו יותר כי
המחטים החדים ננעצו בקרח
ורק התיזו רסיסי קרח
בפניהם של האורחים לא
קרואים. והכל נגמר בשלום.